

รายวิชา ภาษาไทย

รหัสวิชา ท๒๑๑๐๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง นิทรรศการปลูกปัญญา

เรื่อง อ่านสารสารพัน

ปัญญาเกิด (๑)

ครูผู้สอน ครูธีรุต ฉำทรัพย์

เรื่อง

อ่านสารสารพัน ปัญญาเกิด (๑)

จุดประสงค์การเรียนรู้

๑. สรุปหลักการอ่านบทร้อยแก้ว
อย่างคร่าว ๆ ได้
๒. อ่านบทร้อยแก้วได้ถูกต้อง
๓. สะท้อนประโยชน์ของการ
ฝึกฝนตามหลักการอ่านได้

คำถาม

- นักเรียนอ่านหนังสือล่าสุดเมื่อไหร่
- นักเรียนชอบอ่านหนังสือชนิดใดมากที่สุด
- นักเรียนเคยอ่านหนังสือแล้ว
เคยอ่านไม่คล่องหรือไม่

กิจกรรมทดสอบการอ่าน

กติกา ให้นักเรียนแต่ละคนรับผิดชอบในการอ่านย่อหน้าของตนเองตามเลขที่ เมื่ออ่านจบทุกคน ครูจะตั้งคำถามจากบทอ่านนั้น โดยจะสุ่มเรียกเพื่อตอบคำถาม โดยคำถามนั้นจะไม่ได้มาจากบทอ่านที่ตนเองได้อ่านไป

ใบความรู้ที่ ๑

เรื่อง อ่านสารสารพัน ปัญญาเกิด (๑)

ใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง อ่านสารสารพัน ปัญญาเกิด (๑)
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง นิทรรศการปลูกปัญญา
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง อ่านสารสารพัน ปัญญาเกิด (๑)
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๒๑๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑

หลักการอ่านบทร้อยแก้ว

การอ่านบทร้อยแก้วให้ถูกต้องและเข้าใจง่าย มีหลักการสำคัญดังนี้

๑. เตรียมตัวก่อนอ่าน

- ศึกษาเนื้อหาให้เข้าใจอย่างถ่องแท้
- ตรวจสอบคำศัพท์ยาก หรือคำที่มีการผันวรรณยุกต์
- พิจารณาประเภทของเรื่องราว เพื่อเตรียมน้ำเสียงและทำทางให้เหมาะสม
- ฝึกอ่านล่วงหน้าเพื่อจับจังหวะและความคล้องแคล่ว

๒. อ่านออกเสียงให้ถูกต้อง

- ออกเสียงคำให้ชัดเจน ถูกต้องตามหลักอักขรวิธี
- เน้นเสียงวรรณยุกต์ให้ถูกต้อง
- แบ่งวรรคตอนให้เหมาะสม
- อ่านออกเสียงดังพอประมาณ ไม่ตะโกนหรือเสียงเบาจนเกินไป

๓. อ่านโดยใช้น้ำเสียงให้เหมาะสม

- ปรับน้ำเสียงให้สอดคล้องกับอารมณ์ของเนื้อหา
- เน้นเสียงคำสำคัญ
- ใช้เสียงสูงต่ำเพื่อสร้างความน่าสนใจ
- หยุดพักหายใจตามจังหวะ

๔. สื่ออารมณ์และความรู้สึก

- แสดงสีหน้า ทำทาง และภาษากายให้สอดคล้องกับเนื้อหา
- ใช้สายตาจ้องมองผู้ฟัง
- แสดงอารมณ์ความรู้สึกผ่านน้ำเสียง

๕. ฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ

- ฝึกอ่านบ่อย ๆ
- ฟังเสียงอ่านจากผู้เชี่ยวชาญ
- บันทึกเสียงตัวเองเพื่อฟังและแก้ไขข้อบกพร่อง

แหล่งที่มา

<http://www.trueplookpanya.com/new/asktrueplookpanya/questiondetail/๑๑๖๔๔>

<https://www.dltv.ac.th/teachplan/episode/c๑๖๔๔>

ที่มา : http://www.myfathrain.com/student_view.aspx?ID=๑๖๔๔๔

บทอ่านที่ ๑

เรื่อง อ่านสารสารพัน ปัญญาเกิด (๑)

บทอ่านที่ ๑ เรื่อง อ่านสารสารพัน ปัญญาเกิด (๑)

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง พิศาวเคราะห์ ด้วยการอ่าน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง อ่านสารสารพัน ปัญญาเกิด (๑)

รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๒๑๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านบทร้อยแก้วที่กำหนดให้ดังนี้ โดยอ่านเรียงลำดับ

นิทานเรื่อง กระต่ายแสงจันทร์ โดย นำบุญ

ลำดับ	บทอ่าน
๑	ในคืนหนึ่งหนาวเหน็บยังมีตำนานตำนานหนึ่งที่ซ่อนเร้นไว้ซึ่งความน่าค้นหาและมีเรื่องราวให้ติดตามดังนี้
๒	ในตำนานเก่าแก่ของชาวกระต่าย มีเรื่องเล่าถึง ‘กระต่ายแสงจันทร์’ ผู้คอยปกป้องและช่วยเหลือกระต่ายน้อยทั้งหลายให้พ้นจากอันตรายต่าง ๆ เด็ก ๆ ชาวกระต่ายต่างมีกระต่ายแสงจันทร์เป็นพระเอกในดวงใจด้วยกันทั้งนั้น กระต่ายตัวน้อย ๆ ทั้งหลายมักจะฟังฝันอยากเป็นกระต่ายแสงจันทร์ในวันที่พวกเขาโตขึ้น
๓	‘เจ้าเมฆขาว’ เป็นกระต่ายน้อยอีกตัวหนึ่งที่ใฝ่ฝันอยากจะเป็นกระต่ายแสงจันทร์ ปู่ของเมฆขาวเคยเล่าให้เมฆขาวฟังว่า ดวงจันทร์จะมอบพลังให้แก่กระต่ายผู้กล้าหาญ
๔	เพื่อให้กระต่ายตัวนั้นใช้พลังแห่งแสงจันทร์ต่อสู้กับเหล่าร้ายในยามที่เกิดเหตุคับขัน เมฆขาวตั้งใจที่จะเป็นกระต่ายแสงจันทร์ให้ได้ ด้วยเหตุนี้ เมฆขาวจึงปฏิญาณกับตัวเองว่า เขาจะต้องเป็นกระต่ายที่กล้าหาญ เพื่อให้ดวงจันทร์มอบพลังพิเศษให้แก่เขา
๕	เพื่อน ๆ ของเมฆขาวมักจะพากันหัวเราะเยาะเมื่อได้ยินเมฆขาวพูดถึงความใฝ่ฝันที่เขาอยากจะเป็นกระต่ายแสงจันทร์ จริงอยู่ที่เด็ก ๆ ชาวกระต่ายต่างใฝ่ฝันอยากจะเป็นกระต่ายแสงจันทร์ด้วยกันทั้งนั้น
๖	แต่เพราะเมฆขาวเป็นกระต่ายตัวเล็ก ๆ ที่ไม่น่าจะมีเรียวยาวพอจะไปปกป้องใครได้ ความใฝ่ฝันของเมฆขาวที่อยากจะเป็นวีรบุรุษผู้พิทักษ์จึงกลายเป็นเรื่องตลกขบขันในสายตาของกระต่ายน้อยตัวอื่น ๆ
๗	แม้เมฆขาวจะถูกเพื่อน ๆ หัวเราะเยาะอยู่เป็นประจำ แต่เมฆขาวก็ไม่เคยเสียกำลังใจหรือเลิกล้มความตั้งใจของเขาเลยแม้สักครั้ง
๘	เย็นวันหนึ่ง ในขณะที่เมฆขาวออกไปหากินไม้ในป่าเพื่อนำมาทำไฟให้ความหนาว มีหมาป่าที่หิวโหยผ่องหนึ่งบุกเข้าโจมตีหมู่บ้านกระต่าย แล้วจัดการจับกระต่ายทุก ๆ ตัวมารวมกันไว้ในกระโจมขนาดใหญ่กลางหมู่บ้าน
๙	พวกหมาป่าตั้งใจจะบังคับให้กระต่ายทั้งหมดเดินทางไปกับพวกมันในตอนเช้า โดยพวกมันวางแผนที่จะชิงกระต่ายทั้งฝูงเอาไว้ในถ้ำ เพื่อสร้างเป็นอาหารสำหรับฤดูหนาวที่กำลังจะมาถึง
๑๐	เมื่อชาวกระต่ายถูกหมาป่าจับมาขังเอาไว้ในกระโจม กระต่ายหลายตัวกลัวจนน้ำตาไหล เพราะรู้ถึงชะตากรรมที่พวกมันกำลังเผชิญอยู่
๑๑	คุณปู่ของเมฆขาวเห็นเด็ก ๆ ชาวกระต่ายตื่นกลัวจนเนื้อตัวสั่น ดังนั้น คุณปู่จึงตัดสินใจเล่าตำนานกระต่ายแสงจันทร์ เพื่อปลอบให้กระต่ายน้อยทั้งหลายค่อยคลายความกังวลลงไปได้บ้าง
๑๒	พวกหมาป่าทั้งฝูงที่นั่งเฝ้าอยู่ในกระโจมไม่พอใจที่คุณปู่เล่าเรื่องกระต่ายแสงจันทร์ให้เด็ก ๆ ชาวกระต่ายฟัง พวกมันพากันเดินตรงมาหาคุณปู่
๑๓	และสั่งให้คุณปู่สบบปากสบบคำก่อนที่จะพวกมันจะอดใจเอาไว้ไม่ไหว คุณปู่จำใจต้องหยุดเล่าเรื่องตามคำขู่ของฝูงหมาป่า

บทอ่านที่ ๑

เรื่อง อ่านสารสารพัน ปัญหาเกิด (๑)

๑๔	แต่ในขณะที่เดียวกัน คุณปู่ก็สังเกตเห็นสีหน้าของเหล่าหมาป่าที่ดูซีดเผือดอย่างประหลาด ซึ่งในตอนนั้น คุณปู่กระด่ายไม่รู้เลยว่า คำนานเรื่องกระด่ายแสงจันทร์ที่ชาวกระด่ายชื่นชมกันนักหนา กลับเป็นตำนานสยองขวัญที่ชาวหมาป่าต่างหวาดผวาและไม่อยากจะพูดถึงเป็นที่สุด
๑๕	ตกึก เมฆขาวแบกกิ่งไม้หอบใหญ่ตรงกลับมาที่บ้านของเขา คืนนั้น พระจันทร์สีน้ำเงินฉายแสงสว่างจ้า เมฆขาวรู้สึกแปลกใจที่บ้านเรือนของชาวกระด่ายดับไฟมืดกันไปหมด เขามองกระโจมสีขาวยาวขนาดใหญ่กลางหมู่บ้านที่มีแสงเทียนวอมแวมอยู่เรื่อง ๆ
๑๖	“นี่มันเกิดอะไรขึ้นกันแน่” เมฆขาวเงยหูฟังเสียงที่ล่องลอยมาจากกระโจม เขาได้ยินเสียงกระด่ายว้ายไต่เสียงกับเขา กำลังร้องไห้สะอึกสะอื้นด้วยความกลัว เมฆขาวพยายามตั้งสติ
๑๗	และในขณะที่นั้นเอง กลิ่นของสัตว์ร้ายที่ไม่น่าพิสมัยก็ลอยตามสายลมมากระทบกับจมูกของเขา เมฆขาวซุกหูเข้าในทันทีว่า เหตุร้ายครั้งนี้ใหญ่ได้เกิดขึ้นกับชาวกระด่ายเข้าให้เสียแล้ว
๑๘	เมฆขาวมีทางเลือกอยู่ ๒ ทาง คือการหนีเอาตัวรอด หรือหาทางช่วยชาวกระด่ายให้พ้นภัย เมฆขาวตัดสินใจด้วยความกลัว
๑๙	กระด่ายตัวเล็ก ๆ อย่างเขาจะเอาอะไรไปสู้กับฝูงหมาป่า ที่โหดเหี้ยมได้ เมฆขาวคิดหนัก ฉับพลัน...ถ้อยคำที่คุณปู่เคยบอกเล่าก็แว่วเข้ามาในหัวค้ำของเจ้ากระด่ายตัวน้อย
๒๐	“ดวงจันทร์จะมอบพลังให้แก่กระด่ายผู้กล้าหาญ เพื่อให้กระด่ายตัวนั้นใช้พลังแห่งแสงจันทร์ต่อสู้กับเหล่าร้ายในยามที่เกิดเหตุคับขัน”
๒๑	เมฆขาวแหงนหน้ามองพระจันทร์ด้วยแววตาที่มุ่งมั่น ไม่มีใครอีกแล้วที่จะช่วยชาวกระด่ายให้รอดพ้นจากเคราะห์กรรมในครั้งนี้ได้...นอกจากเขา เมฆขาวอธิษฐานขอพลังจากดวงจันทร์ และหลังจากที่เขาตั้งใจมองดวงจันทร์อยู่พักใหญ่ ในที่สุด
๒๒	เมฆขาวก็ตัดสินใจรวบรวมความกล้าทั้งหมดที่มีอยู่ แล้วเดินตรงไปยังเนินดินเตี้ย ๆ ที่อยู่ระหว่างกระโจมกับแสงจันทร์
๒๓	จากนั้น เขาก็ขู้งัดไม้แห้งที่เก็บมาใช้ทำฟืนขึ้นเหนือศีรษะ แล้วโบกมันไปมากลางอากาศพร้อม ๆ กับส่งเสียงกรู้อ้องขับไล่ฝูงหมาป่าอย่างบ้าคลั่ง!
๒๔	ฝูงหมาป่าและชาวกระด่ายทั้งหมดตกใจตื่นเมื่อได้ยินเสียงร้องคำรามขับไล่ที่ตั้งฉากความเจ็บปวดในคำคืนนั้น และทันทีที่เหล่าหมาป่ามองไปยังผืนผ้าใบสีขาวของกระโจม
๒๕	พวกมันก็ตึงตังใจจนแทบสิ้นสติ เมื่อเห็นเงาของกระด่ายในตำนานที่มุ่งหมายจะเข้าพวกมันให้สิ้นซากด้วยกรงเล็บในอุ้งมือขนาดมหึมา
๒๖	แน่นอน...ฝูงหมาป่าแตกกระเจิงไปคนละทิศละทางในเวลาเพียงพริบตาเดียว ส่วนชาวกระด่ายทั้งหลายที่ตั้งสติได้ก็เริ่มหลั่งน้ำตาด้วยความปลื้มปิติ และพากันส่งเสียงร้องเรียกวีรบุรุษที่พวกเขาศรัทธาให้เข้ามาปรากฏตัวต่อหน้าพวกเขา
๒๗	เจ้าเมฆขาวค่อย ๆ เดินตรงไปยังกระโจมตามเสียงเรียกร้อง และทันทีที่เมฆขาวมุดเข้าไปในกระโจม เงาของวีรบุรุษผู้ยิ่งใหญ่ก็กลับกลายเป็นเจ้ากระด่ายตัวเล็ก ๆ
๒๘	ที่ถ้อยคำไม่แห้งเอาไว้ในมือทั้งสองข้าง กระด่ายทุกตัวตะลึงงันต่อภาพที่ปรากฏตรงหน้า นี่คือการกระด่ายแสงจันทร์ตัวจริงที่ช่วยชีวิตพวกเขาเอาไว้ในคราวคับขัน
๒๙	กระด่ายทั้งหลายพากันยิ้มและยอมรับในความกล้าหาญของกระด่ายน้อยที่มีชื่อว่า ‘เจ้าเมฆขาว’ โดยไม่มีข้อโต้แย้ง
๓๐	นับจากนั้นเป็นต้นมา เรื่องราวของกระด่ายแสงจันทร์ ‘ตัวน้อย’ ก็ได้รับการเล่าขานสืบต่อกันจนถึงชั่วลูกชั่วหลานและในที่สุด มันก็ได้รับการบันทึกเป็นนิทานที่เด็ก ๆ กำลังอ่านกันอยู่ในขณะนี้

ใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง อ่านสารสารพัน ปัญญาเกิด (๑)
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง นิทรรศการปลูกปัญญา
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง อ่านสารสารพัน ปัญญาเกิด (๑)
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๒๑๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑

หลักการอ่านบรื๋อยแก้ว

การอ่านบรื๋อยแก้วให้ถูกต้องและเข้าใจง่าย มีหลักการสำคัญดังนี้

๑. เตรียมตัวก่อนอ่าน

- ศึกษาเนื้อหาให้เข้าใจอย่างถ่องแท้
- ตรวจสอบคำศัพท์ยาก หรือคำที่มีการผันวรรณยุกต์
- พิจารณาประเภทของเรื่องราว เพื่อเตรียมน้ำเสียงและท่าทางให้เหมาะสม
- ฝึกอ่านล่วงหน้าเพื่อจับจังหวะและความคล่องแคล่ว

๒. อ่านออกเสียงให้ถูกต้อง

- ออกเสียงคำให้ชัดเจน ถูกต้องตามหลักอักขรวิธี
- เน้นเสียงวรรณยุกต์ให้ถูกต้อง
- แบ่งวรรคตอนให้เหมาะสม
- อ่านออกเสียงดังพอประมาณ ไม่ตะโกนหรือเสียงเบาจนเกินไป

๓. อ่านโดยใช้น้ำเสียงให้เหมาะสม

- ปรับน้ำเสียงให้สอดคล้องกับอารมณ์ของเนื้อหา
- เน้นเสียงคำสำคัญ
- ใช้เสียงสูงต่ำเพื่อสร้างความน่าสนใจ
- หยุดพักหายใจตามจังหวะ

๔. สื่ออารมณ์และความรู้สึก

- แสดงสีหน้า ท่าทาง และภาษากายให้สอดคล้องกับเนื้อหา
- ใช้สายตาจ้องมองผู้ฟัง
- แสดงอารมณ์ความรู้สึกผ่านน้ำเสียง

๕. ฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ

- ฝึกอ่านบ่อย ๆ
- ฟังเสียงอ่านจากผู้เชี่ยวชาญ
- บันทึกเสียงตัวเองเพื่อฟังและแก้ไขข้อบกพร่อง

แหล่งที่มา
<https://www.toeplookparpa.com/news/ekntrunplokiparpa/guest/604046146464>
<https://www.dl1.ac.th/teachplan/episode/646464>
 ที่มา : http://www.wxyf16train.com/studied_video/646464646464

บทอ่านที่ ๑ เรื่อง อ่านสารสารพัน ปัญญาเกิด (๑)
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง พิศราห์สาร ด้วยการอ่าน
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง อ่านสารสารพัน ปัญญาเกิด (๑)
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๒๑๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านบรื๋อยแก้วที่กำหนดให้ดังนี้ โดยอ่านเรียงลำดับ

นิทานเรื่อง กระต่ายแสงจันทร์ โดย น้าบุญ

ลำดับ	บทอ่าน
๑	ในคืนหนึ่งหนาวเหน็บยังมีตำนานตำนานหนึ่งซึ่งความน่าค้นหาและมีเรื่องราวให้ติดตามดังนี้
๒	ในตำนานเก่าแก่ของชาวกระต่าย มีเรื่องเล่าถึง ‘กระต่ายแสงจันทร์’ ผู้คอยปกป้องและช่วยเหลือกระต่ายน้อยทั้งหลายให้พ้นจากอันตรายต่าง ๆ เด็ก ๆ ชาวกระต่ายต่างมีกระต่ายแสงจันทร์เป็นพระเอกในดวงใจด้วยกันทั้งนั้น กระต่ายตัวน้อย ๆ ทั้งหลายมักจะฟังนิยายเป็นกระต่ายแสงจันทร์ในวันพักผ่อนเขาไต่ซิ่น
๓	‘เจ้าเมษขาว’ เป็นกระต่ายตัวน้อยอีกตัวหนึ่งที่ได้ฝันอยากจะเป็นกระต่ายแสงจันทร์ ปู่ของเมษขาวเคยเล่าให้เมษขาวฟังว่า ดวงจันทร์จะมอบพลังให้แก่กระต่ายผู้กล้าหาญ
๔	เพื่อให้กระต่ายตัวนั้นใช้พลังแห่งแสงจันทร์ต่อสู้กับเหล่าร้ายในยามที่เกิดเหตุคับขัน เมษขาวตั้งใจที่จะเป็นกระต่ายแสงจันทร์ให้จงได้ ด้วยเหตุนี้ เมษขาวจึงปฏิญาณกับตัวเองว่า เขาจะต้องเป็นกระต่ายที่กล้าหาญ เพื่อให้ดวงจันทร์มอบพลังพิเศษให้แก่เขา
๕	เพื่อน ๆ ของเมษขาวมักจะพากันหัวเราะเยาะเมื่อได้ยินเมษขาวพูดถึงความใฝ่ฝันที่เขาอยากจะเป็นกระต่ายแสงจันทร์ จริงอยู่ที่เด็ก ๆ ชาวกระต่ายต่างใฝ่ฝันอยากจะเป็นกระต่ายแสงจันทร์ด้วยกันทั้งนั้น
๖	แต่เพราะเมษขาวเป็นกระต่ายตัวเล็ก ๆ ที่ไม่น่าจะมีเรื่องแรงพองจะไปปกป้องใครได้ ความใฝ่ฝันของเมษขาวที่อยากจะเป็นวีรบุรุษผู้พิทักษ์จึงกลายเป็นเรื่องตลกขบขันในสายตาของกระต่ายตัวอื่น ๆ
๗	แม้เมษขาวจะถูกเพื่อน ๆ หัวเราะเยาะอยู่เป็นประจำ แต่เมษขาวก็ไม่เคยเสียกำลังใจหรือเลิกล้มความตั้งใจของเขาเลยแม้สักครั้ง
๘	เย็นวันหนึ่ง ในขณะที่เมษขาวออกไปหากินไม่พบเพื่อนำมาฝากให้ใส่ความหนาว มีหมาป่าที่หิวโหยหนึ่งบุกเข้าโจมตีหมู่บ้านกระต่าย แล้วจัดการจับกระต่ายทุก ๆ ตัวมารวมกันไว้ในกระโจมขนาดใหญ่กลางหมู่บ้าน
๙	พวกหมาป่าตั้งใจจะบังคับให้กระต่ายทั้งหมดเดินทางไปกับพวกมันในตอนเช้า โดยพวกมันวางแผนที่จะชิงกระต่ายทั้งฝูงเอาไว้ในเช้า เพื่อสำรองเป็นอาหารสำหรับฤดูหนาวที่กำลังจะมาถึง
๑๐	เมื่อชาวกระต่ายถูกหมาป่าจับมาซึ่งเอาไว้ในกระโจม กระต่ายหลายตัวกลัวจนน้ำตาไหล เพราะรู้ถึงชะตากรรมที่พวกมันกำลังเผชิญอยู่
๑๑	คุณปู่ของเมษขาวเห็นเด็ก ๆ ชาวกระต่ายตื่นกลัวจนเนื้อตัวสั่น ดังนั้น คุณปู่จึงตัดสินใจเล่าตำนานกระต่ายแสงจันทร์ เพื่อปลอบให้กระต่ายน้อยทั้งหลายค่อยคลายความกังวลลงไปบ้าง
๑๒	พวกหมาป่าทั้งฝูงที่นั่งเฝ้าอยู่ในกระโจมไม่พอใจที่คุณปู่เล่าเรื่องกระต่ายแสงจันทร์ให้เด็ก ๆ ชาวกระต่ายฟัง พวกมันพากันเดินตรงมาหาคุณปู่
๑๓	และสั่งให้คุณปู่สบบปากสงบคำก่อนที่พวกมันจะฉีกเอาไว้มิไหว คุณปู่จำใจต้องหยุดเล่าเรื่องตามคำขู่ของฝูงหมาป่า

๑๔	แต่ในขณะที่เดียวกัน คุณปู่ก็สังเกตเห็นสีหน้าของเหล่าหมาป่าที่ดูซีดเผือดอย่างประหลาด ซึ่งในตอนนั้น คุณปู่กระต่ายไม่รู้เลยว่า ตำนานเรื่องกระต่ายแสงจันทร์ที่ชาวกระต่ายซึ่งเชื่อกันกันมา กลับเป็นตำนานสยองขวัญที่ชาวหมาป่าต่างหวาดผวาระวังไม่อยากจะพูดเป็นที่สุด
๑๕	ตกคัก เมษขาวแบกกิ่งไม้หอบใหญ่ตรงกลับไปที่หมู่บ้านของเขา คืนนั้น พระจันทร์สีนํ้าเงินฉายแสงสว่างจ้า เมษขาวรู้สึกแปลกใจที่บ้านเรือนของชาวกระต่ายดับไฟมืดกันไปหมด เขามองกระโจมสีขาวขนาดใหญ่กลางหมู่บ้านที่มีแสงเทียนวอมแวมอยู่เรื่อง ๆ
๑๖	“มันเกิดอะไรขึ้นกับแม่” เมษขาวเจี๊ยบหูฟังเสียงที่ล่อลอมมาจากกระโจม เขาได้ยินเสียงกระต่ายว๊อโถ้วกับเขา กำลังร้องไห้สะอึกสะอื้นด้วยความกลัว เมษขาวพยายามดังสติ
๑๗	และในขณะที่นั้นเอง กลิ่นของสัตว์ร้ายที่ไม่น่าพิสมัยก็ลอยตามสายลมมากระทบกับจมูกของเขา เมษขาวขนลุกซู่ เขารู้ในทันทีว่า เหตุร้ายครั้งใหญ่ได้เกิดขึ้นกับชาวกระต่ายเข้าให้เสียแล้ว
๑๘	เมษขาวมีทางเลือกอยู่ ๒ ทาง คือการหนีเอาตัวรอด หรือหาทางช่วยชาวกระต่ายให้พ้นภัย เมษขาวตัดสินใจด้วยความกลัว
๑๙	กระต่ายตัวเล็ก ๆ อย่างเขาจะเอาอะไรไปสู้กับฝูงหมาป่า ที่โหดเหี้ยมได้ เมษขาวคิดหนัก อับพลัน...ถ้อยคำที่คุณปู่เคยบอกเล่าก็แว่วเข้ามาในหัวคำนึงของเจ้ากระต่ายตัวน้อย
๒๐	“ดวงจันทร์จะมอบพลังให้แก่กระต่ายผู้กล้าหาญ เพื่อให้กระต่ายตัวนั้นใช้พลังแห่งแสงจันทร์ต่อสู้กับเหล่าร้ายในยามที่เกิดเหตุคับขัน”
๒๑	เมษขาวแหงนหน้ามองพระจันทร์ด้วยดวงตาที่มุ่งมั่น ไม่มีใครอีกแล้วที่จะช่วยชาวกระต่ายให้รอดพ้นจากเคราะห์กรรมในคืนนี้ได้...นอกจากเขา เมษขาวอธิษฐานขอพลังจากดวงจันทร์ และหลังจากที่เขาตั้งใจอมดวงจันทร์อยู่พักใหญ่ ในที่สุด
๒๒	เมษขาวก็ตัดสินใจรวบรวมความกล้าทั้งหมดที่มีอยู่ แล้วเดินตรงไปยังเนินดินเตี้ย ๆ ที่อยู่ระหว่างกระโจมกับแสงจันทร์
๒๓	จากนั้น เขาก็ชูกิ่งไม้แห้งที่เก็บมาไว้ทำฟืนขึ้นเหนือศีรษะ แล้วโบกมันไปมากลางอากาศพร้อบ ๆ กับแสงจันทร์จ้องจับไล่ฝูงหมาป่าอย่างบ้าคลั่ง!
๒๔	ฝูงหมาป่าและชาวกระต่ายทั้งหมดตกใจตื่นเมื่อได้ยินเสียงร้องคำรามขับไล่ที่ดังฝ่าความเงียบสงัดในค่ำคืนนั้น และทันทีที่เหล่าหมาป่ามองไปยังหน้าผาในสีขาวของกระโจม
๒๕	พวกมันก็ต้องตกใจจนแทบสิ้นสติ เมื่อเห็นเงาของกระต่ายในตำนานที่มุ่งหมายจะฆ่าพวกมันให้สิ้นซากด้วยกรงเล็บในอุ้งมือขนาดมหึมา
๒๖	แน่นอน...ฝูงหมาป่าแตกกระเจิงไปคนละทิศละทางในเวลาเพียงพริบตาเดียว ส่วนชาวกระต่ายทั้งหลายที่ตัดสินใจได้ก็เริ่มถ่มน้ำตาด้วยความปลื้มปิติ และพากันส่งเสียงร้องเรียกรับบุรุษที่พวกเขารักเอาไว้เข้ามาปรากฏตัวต่อหน้าพวกเขา
๒๗	เจ้าเมษขาวค่อย ๆ เดินตรงไปยังกระโจมตามเสียงเรียกร้อง และทันทีที่เมษขาวมุดเข้าไปในกระโจม เงาของวีรบุรุษผู้ยิ่งใหญ่ก็กลับกลายเป็นเจ้ากระต่ายตัวเล็ก ๆ
๒๘	ที่ลือกันว่าแห่งเอาไว้ในมือทั้งสองข้าง กระต่ายทุกตัวตะลึงจนอ้าปากที่ปรากฏตรงหน้า นี่คือการกระต่ายแสงจันทร์ตัวจริงที่ช่วยชีวิตพวกเขาเอาไว้ในคราวคับขัน
๒๙	กระต่ายทั้งหลายพากันขมิ้มและยอมรับในความกล้าหาญของกระต่ายน้อยที่มีชื่อว่า ‘เจ้าเมษขาว’ โดยไม่มีข้อโต้แย้ง
๓๐	นับจากนั้นเป็นต้นมา เรื่องราวของกระต่ายแสงจันทร์ ‘ตัวน้อย’ ก็ได้รับการเล่าขานสืบต่อกันจนถึงชั่วลูกชั่วหลานและในที่สุด มันก็ได้รับการบันทึกเป็นนิทานที่เด็ก ๆ กำลังอ่านกันอยู่ในขณะนี้

หลักการอ่าน

หลักการอ่าน

การอ่านบทร้อยแก้วให้ถูกต้องและเข้าใจง่าย
มีหลักการสำคัญดังนี้

หลักการอ่าน

๑. เตรียมตัวก่อนอ่าน

- ศึกษาเนื้อหาให้เข้าใจอย่างถ่องแท้
- ตรวจสอบคำศัพท์ยาก หรือคำที่มีการผันวรรณยุกต์
- พิจารณาประเภทของเรื่องราว เพื่อเตรียมน้ำเสียง
และท่าทางให้เหมาะสม
- ฝึกอ่านล่วงหน้าเพื่อจับจังหวะและความคล่องแคล่ว

หลักการอ่าน

๒. อ่านออกเสียงให้ถูกต้อง

- ออกเสียงคำให้ชัดเจน ถูกต้องตามหลักอักขรวิธี
- เน้นเสียงวรรณยุกต์ให้ถูกต้อง
- แบ่งวรรคตอนให้เหมาะสม
- อ่านออกเสียงดังพอประมาณ ไม่ตะโกนหรือเสียงเบาจนเกินไป

หลักการอ่าน

๓. อ่านโดยใช้น้ำเสียงให้เหมาะสม

- ปรับน้ำเสียงให้สอดคล้องกับอารมณ์ของเนื้อหา
- เน้นเสียงคำสำคัญ
- ใช้เสียงสูงต่ำเพื่อสร้างความน่าสนใจ
- หยุดพักหายใจตามจังหวะ

หลักการอ่าน

๔. สื่ออารมณ์และความรู้สึก

- แสดงสีหน้า ท่าทาง และภาษากายให้สอดคล้องกับเนื้อหา
- ใช้สายตาจ้องมองผู้ฟัง
- แสดงอารมณ์ความรู้สึกผ่านน้ำเสียง

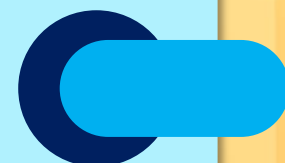
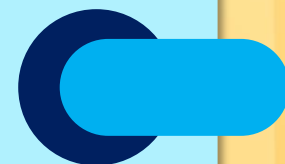
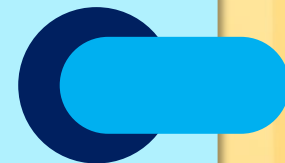
หลักการอ่าน

๕. ฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ

- ฝึกอ่านบ่อย ๆ
- ฟังเสียงอ่านจากผู้เชี่ยวชาญ
- บันทึกเสียงตัวเองเพื่อฟังและแก้ไขข้อบกพร่อง

ลงมือทำ จดจำได้

ให้นักเรียนฝึกอ่านบท
ที่กำหนดให้ แล้วเตรียมตัว
อ่านตามลำดับที่ตนเองได้
เป็นเรื่องเดียวกัน

เรื่อง
กระต่ายแสงจันทร์
โดย นำบุญ

หมายเลข ๑

ในคืนหนึ่งหนาวเหน็บยังมีตำนาน
ตำนานหนึ่งที่ซ่อนเร้นไว้ซึ่งความน่าค้นหาและ
มีเรื่องราวให้ติดตามดังนี้

หมายเลข ๒

ในตำนานเก่าแก่ของชาวกระต่าย มีเรื่องเล่าถึง “กระต่ายแสงจันทร์” ผู้คอยปกป้องและช่วยเหลือกระต่ายน้อยทั้งหลายให้พ้นจากอันตรายต่าง ๆ เด็ดก ๆ ชาวกระต่ายต่างมีกระต่ายแสงจันทร์เป็นพระเอกในดวงใจด้วยกันทั้งนั้น กระต่ายตัวน้อย ๆ ทั้งหลายมักจะฟุ้งฝันอยากเป็นกระต่ายแสงจันทร์ในวันที่พวกเขาโตขึ้น

หมายเลข ๓

“เจ้าเมฆขาว” เป็นกระต่ายน้อยอีกตัวหนึ่ง
ที่ใฝ่ฝันอยากจะเป็นกระต่ายแสงจันทร์ ปู่ของ
เมฆขาวเคยเล่าให้เมฆขาวฟังว่า ดวงจันทร์จะมอบ
พลังให้แก่กระต่ายผู้กล้าหาญ

หมายเลข ๔

เพื่อให้กระต่ายตัวนั้นใช้พลังแห่งแสงจันทร์ต่อสู้กับเหล่าร้ายในยามที่เกิดเหตุคับขัน เมฆขาวตั้งใจที่จะเป็นกระต่ายแสงจันทร์ให้จงได้ ด้วยเหตุนี้ เมฆขาวจึงปฎิญาณกับตัวเองว่า เขาจะต้องเป็นกระต่ายที่กล้าหาญ เพื่อให้ดวงจันทร์มอบพลังวิเศษให้แก่เขา

หมายเลข ๕

เพื่อน ๆ ของเมฆขาวมักจะพากันหัวเราะเยาะ
เมื่อได้ยินเมฆขาวพูดถึงความใฝ่ฝันที่เขาอยากจะเป็น
กระต่ายแสงจันทร์ จริงอยู่ที่เด็ก ๆ ชาวกระต่ายต่างใฝ่ฝัน
อยากจะเป็นกระต่ายแสงจันทร์ด้วยกันทั้งนั้น

หมายเลข ๒

แต่เพราะเมฆขาวเป็นกระต่ายตัวเล็ก ๆ ที่ไม่น่า
จะมีเรียวแรงพอจะไปปกป้องใครได้ ความใฝ่ฝันของ
เมฆขาวที่อยากจะเป็นวีรบุรุษผู้พิทักษ์จึงกลายเป็น
เรื่องตลกขบขันในสายตาของกระต่ายน้อยตัวอื่น ๆ

หมายเลข ๗

แม่เมฆขาวจะถูกเพื่อน ๆ หัวเราะเยาะ
อยู่เป็นประจำ แต่เมฆขาวก็ไม่เคยเสียกำลังใจ
หรือเลิกล้มความตั้งใจของเขาเลยแม้สักครั้ง

หมายเลข ๘

เย็นวันหนึ่ง ในขณะที่เมฆขาวออกไปหากิ่งไม้ในป่า เพื่อนำมาก่อไฟไล่ความหนาว มีหมาป่าที่หิวโหยผ่องหนึ่ง บุกเข้าโจมตีหมู่บ้านกระต่าย แล้วจัดการจับกระต่าย ทุก ๆ ตัวมารวมกันไว้ในกระโจมขนาดใหญ่กลางหมู่บ้าน

หมายเลข ๙

พวกหมาป่าตั้งใจจะบังคับให้กระต่ายทั้งหมด
เดินทางไปกับพวกมันในตอนเช้า โดยพวกมันวางแผน
ที่จะขังกระต่ายทั้งฝูงเอาไว้ในถ้ำ เพื่อสำรอง
เป็นอาหารสำหรับฤดูหนาวที่กำลังจะมาถึง

หมายเลข ๑๐

เมื่อชาวกระต่ายถูกหมาป่าจับมาขังเอาไว้
ในกระโจม กระต่ายหลายตัวกลัวจนน้ำตาไหล
เพราะรู้ซึ่งถึงชะตากรรมที่พวกมันกำลังเผชิญอยู่

หมายเลข ๑๑

คุณปู่ ของเมฆขาวเห็นเด็ก ๆ ชาวกระต่าย
ตื่นกลัวจนเนื้อตัวสั่น ดังนั้น คุณปู่จึงตัดสินใจเล่า
ตำนานกระต่ายแสงจันทร์ เพื่อปลอบให้กระต่ายน้อย
ทั้งหลายค่อยคลายความกังวลลงไปบ้าง

หมายเลข ๑๒

พวกหมาป่าทั้งฝูงที่นั่งเฝ้าอยู่ในกระโจม
ไม่พอใจที่คุณปู่เล่าเรื่องกระต่ายแสงจันทร์
ให้เด็ก ๆ ชาวกระต่ายฟัง พวกมันพากันเดิน
ตรงมาหาคุณปู่

หมายเลข ๑๓

และสั่งให้คุณปู่ส่งปากส่งบคำก่อนที่
พวกมันจะอดใจเอาไว้ไม่ไหว คุณปู่จำใจต้อง
หยุดเล่าเรื่องตามคำขู่ของฝูงหมาป่า

หมายเลข ๑๔

แต่ในขณะเดียวกัน คุณปู่ก็สังเกตเห็นสีหน้าของเหล่า
หมาป่าที่ดูซีดเผือดอย่างประหลาด ซึ่งในตอนนั้น
คุณปู่กระต่ายไม่รู้เลยว่า ตำนานเรื่องกระต่ายแสงจันทร์ที่
ชาวกระต่ายชื่นชมกันนักหนา กลับเป็นตำนานสยองขวัญ
ที่ชาวหมาป่าต่างหวาดผวาและไม่อยากจะพูดถึงเป็นที่สุด

หมายเลข ๑๕

ตกตึก เมฆขาวแบกกิ่งไม้หอบใหญ่ตรงกลับมาที่หมู่บ้าน
ของเขา คึ้นนั้น พระจันทร์สีน้ำเงินฉายแสงสว่างจ้า เมฆขาว
รู้สึกแปลกใจที่บ้านเรือนของชาวกระต่ายดับไฟมืดกันไปหมด
เขามองกระโจมสีขาวขนาดใหญ่กลางหมู่บ้านที่มีแสงเทียน
วอมแวมอยู่เรือง ๆ

หมายเลข ๑๖

“นี่มันเกิดอะไรขึ้นกันแน่” เมฆขาวเงี่ยหูฟังเสียง
ที่ ล่องลอยมาจากกระโຈม เขาได้ยินเสียง
กระต่ายวัยไล่เลี่ยกับเขากำลังร้องไห้สะอึกสะอื้น
ด้วยความกลัว เมฆขาวพยายามตั้งสติ

หมายเลข ๑๗

และในขณะนั้นเอง กลิ่นของสัตว์ร้ายที่ไม่น่า
พิศมัยก็ลอยตามสายลมมากระทบกับจมูกของเขา
เมฆขาวขนลุกซู่ เขารู้ในทันทีว่า เหตุร้ายครั้งใหญ่
ได้เกิดขึ้นกับชาวกระต่ายเข้าให้เสียแล้ว

หมายเลข ๑๘

เมฆขาวมีทางเลือกอยู่ ๒ ทาง คือการหนี
เอาตัวรอด หรือหาทางช่วยชาวกระต่าย
ให้พ้นภัย เมฆขาวตัวนั้นเทาด้วยความกลัว

หมายเลข ๑๙

กระต่ายตัวเล็ก ๆ อย่างเขาจะเอาอะไรไปสู้
กับฝูงหมาป่าที่โหดเหี้ยมได้ เมฆขาวคิดหนัก
จับพลัน...ถ้อยคำที่ คุณปู่ เคยบอกเล่าก็ แ่วว
เข้ามาในหัวคำนึงของเจ้ากระต่ายตัวน้อย

หมายเลข ๒๐

“ดวงจันทร์จะมอบพลังให้แก่กระต่าย
ผู้กล้าหาญ เพื่อให้กระต่ายตัวนั้นใช้พลัง
แห่งแสงจันทร์ต่อสู้กับเหล่าร้ายในยามที่เกิดเหตุ
คับขัน”

หมายเลข ๒๑

เมฆขาวแหงนหน้ามองพระจันทร์ด้วยแววตาที่มุ่งมั่น
ไม่มีใครอีกแล้วที่จะช่วยชาวกระต่ายให้รอดพ้นจาก
เคราะห์กรรมในครั้งนี้ได้...นอกจากเขา เมฆขาวอธิษฐาน
ขอพลังจากดวงจันทร์ และหลังจากที่เขาเฝ้าจ้องมองดวง
จันทร์อยู่พักใหญ่ ในที่สุด

หมายเลข ๒๒

เมฆขาวก็ตัดสินใจรวบรวมความกล้า
ทั้งหมดที่มีอยู่ แล้วเดินตรงไปยังเนินดินเตี้ย ๆ
ที่อยู่ระหว่างกระโจมกับแสงจันทร์

หมายเลข ๒๓

จากนั้น เขาก็ชูกิ่งไม้แห้งที่เก็บมาใช้ทำฟืน
ขึ้นเหนือศีรษะ แล้วโบกมันไปมากกลางอากาศ
พร้อม ๆ กับส่งเสียงกู่ร้องขับไล่ฝูงหมาป่า
อย่างบ้าคลั่ง!

หมายเลข ๒๔

ฝูงหมาป่าและชาวกระต่ายทั้งหมดตกใจตื่น
เมื่อได้ยินเสียงร้องคำรามขับไล่ที่ดังฝ่าความ
งีบหลับในค่ำคืนนั้น และทันทีที่เหล่าหมาป่า
มองไปยังผนังผ้าใบสีขาวของกระโจม

หมายเลข ๒๕

พวกมันก็ต้องตกใจจนแทบสิ้นสติ
เมื่อเห็นเงาของกระต่ายในตำนานที่มุ่งหมาย
จะขย้ำพวกมันให้สิ้นซากด้วยกรงเล็บในอุ้งมือ
ขนาดมหึมา

หมายเลข ๒๖

แน่นอน...ฝูงหมาป่าแตกกระเจิงไปคนละทิศ
ละทางในช่วงเวลาเพียงพริบตาเดียว ส่วนชาว
กระต่ายทั้งหลายที่ตั้งสติได้ก็เริ่มหลั่งน้ำตา ด้วย
ความปลื้มปิติ และพากันส่งเสียงร้องเรียกวีรบุรุษที่
พวกเขาศรัทธาให้เข้ามาปรากฏตัวต่อหน้าพวกเขา

หมายเลข ๒๗

เจ้าเมฆขาวค่อย ๆ เดินตรงไปยังกระโจม
ตามเสียงเรียกร้อง และทันทีที่เมฆขาวมุดเข้าไปใน
กระโจม เงาของวีรบุรุษผู้ยิ่งใหญ่ก็กลับกลายเป็น
เจ้ากระต่ายตัวเล็ก ๆ

หมายเลข ๒๘

ที่ถือกิ่งไม้แห้งเอาไว้ในมือทั้งสองข้าง กระต่าย
ทุกตัวตะลึงงันต่อภาพที่ปรากฏตรงหน้า นี่คือ
กระต่ายแสงจันทร์ตัวจริงที่ช่วยชีวิตพวกเขาเอาไว้
ในคราวคับขัน

หมายเลข ๒๙

กระต่ายทั้งหลายพากันยิ้มและยอมรับใน
ความกล้าหาญของกระต่ายน้อยที่มีชื่อว่า
“เจ้าเมฆขาว” โดยไม่มีข้อโต้แย้ง

หมายเลข ๓๐

นับจากนั้นเป็นต้นมา เรื่องราวของกระต่าย
แสงจันทร์ “ตัวน้อย” ก็ได้รับการเล่าขานสืบต่อกัน
จนถึงชั่วลูกชั่วหลาน และในที่สุด มันก็ได้รับ
การบันทึกเป็นนิทานที่เด็ก ๆ กำลังอ่านกันอยู่ใน
ขณะนี้

คำถาม

๑. กระต่ายที่ปรารถนา
อยากเป็นวีรบุรุษ
มีชื่อว่าอะไร

คำถาม

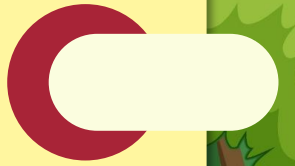
๒. เมฆขาวปฏิกูลาณ
สิ่งใดเอาไว
ว่าอยากจะเป็นสิ่งนั้น

คำถาม

๓. เมฆขาวอธิษฐาน
ขอพลังจากใคร

คำถาม

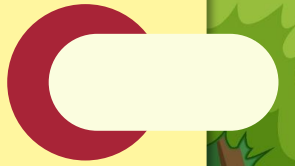

๔. ในช่วงแรก

เมื่อเพื่อนกระต่าย

ได้ยินคำพูดของเมฆขาว

ปฏิกิริยาเป็นอย่างไร

คำถาม

๕. ผลจากการกระทำ
ของเมธขาวครั้งนี้
เมธขาวได้อะไรตอบแทน

สรุป

๑. นักเรียนคิดว่าความสำคัญของการอ่านที่ดี และถูกต้อง มีผลดีอย่างไร
๒. เราได้เรียนรู้ทักษะ/กระบวนการใดในชั่วโมงนี้

ภาษาไทย

คำไหนใช้ถูก

บลูเบอร์รี่

บลูเบอร์รี่

บลูเบอรี่

บทเรียนครั้งต่อไป

เรื่อง อ่านสารสารพัน ปัญญาเกิด (๒)

ดาวน์โหลดเอกสารเพิ่มเติมได้ที่ www.dltv.ac.th
รายวิชา ภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑

สิ่งที่ต้องเตรียม

๑. Power Point เรื่อง อ่านสารสารพัน ปัญญาเกิด (๒)
๒. บทอ่านสำหรับให้นักเรียนเลือกจำนวน ๓ บท
๓. ใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง อ่านสารสารพัน ปัญญาเกิด (๒)

ดาวน์โหลดเอกสารเพิ่มเติมได้ที่ www.dltv.ac.th
รายวิชา ภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑